

РЕШЕНИЕ

№ 4754

гр. София, 31.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **13114** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д. с адрес в [населено място] срещу Решение № СОА19-РИО-293 / 01.11.2019 г. на Заместник – кмет на Столична [община] и Главния секретар на Столична [община] по заявление за достъп до обществена информация с вх. № СОА19-ЕВ00-313 / 09.10.2019 г.

Жалбоподателят оспорва решението в неговата цялост, като твърди незаконосъобразност. Смята, че същото е издадено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с целта и принципите на ЗДОИ. По т.1 от заявлението си, сочи, че публикуваните актове на сайта на СОС са различни от списъците, които кметът по чл.117 от ПОДСОС е длъжен да предоставя на СОС. По т.2 от заявлението си твърди, че с предоставянето на частичен достъп, а именно до шест броя доклади относно отчетите, които кметът на СО е длъжен да предоставя на всяко тримесечие по чл.18 от ПОДСОС на СОС, и които явно са приложения към тях, всъщност не е предоставена исканата от заявителя информация. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на задължения субект с указания за тълкуване и прилагане на закона. Не претентира присъждане на разноски.

Ответниците по жалбата Заместник – кмет на Столична [община] и Главния секретар

на Столична [община], чрез процесуален представител юрк. К., оспорват жалбата и молят да бъде оставена без уважение. Смята, че с оспореното решение административният орган е отговорил на поставените в заявлението въпроси и по този начин информацията, която се иска, а достигнала до заявителя. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

С подаденото заявление за достъп до обществена информация вх. № СОА19-ЕВ00-313 / 09.10.2019 г. заявителят е поискал достъп до следната информация:

По т.1 – ежемесечните списъци по чл.117 от Правилника за организацията и дейността на Столичен общински съвет /ПОДСОС/, предоставени от Кмета на СО на Председателя на СОС през периода 01.01.2016 г. до настоящия момент /т.е. дата на подаване на заявлението 09.10.2019 г./;

По т.2 – тримесечните отчети по чл.118 от Правилника за организацията и дейността на Столичен общински съвет /ПОДСОС/, предоставени от Кмета на СО на Председателя на СОС през периода 01.01.2016 г. до настоящия момент /т.е. дата на подаване на заявлението 09.10.2019 г./;

По т.3 – заявителят иска ако списъци, респективно отчети не са предоставяни – това обстоятелство да се посочи изрично.

Решение № СОА19-РИО-293 / 01.11.2019 г. е наречено, че е за предоставяне на „частичен достъп до заявената информация“, като е разпоредено следното:

По т.1 от заявлението – няма предоставена информация, като е посочено, че актовете, издавани от кмета на СО се съхраняват в учредения архив на СО и са на разположение на председателя, общинските съветници и постоянните комисии към СОС, посочено е също така, че списък с публичните актове, издадени от кмета на СО се публикува на електронния портал на С. и със същите заявителят може да се запознае на адреса consil.sofia.bg в секция „публични регистри“.

По т.2 от заявлението е прието, че става дума за служебна информация, която е свързана с оперативната подготовка на актовете на органа и няма самостоятелно значение, както и че съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, като се позовава на чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Предоставен е достъп до 6 броя доклади относно изпълнението на решенията на СОС от кмета на СО в периода 01.01.2016 г. – 30.09.2017 г., като видно от изпратената преписка, същите са предоставени без приложенията им, а по отношение на тези в периода след 30.09.2017 г. до 09.10.2019 г. достъпът е отказан, с мотив, че не са изтекли 2 години от създаването на информацията.

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени

от ЗДОИ. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – Заместник – кмет на Столична [община] и Главния секретар на Столична [община], и двамата упълномощени на основание чл.28 -от ЗДОИ със Заповед № СОА17-РД09-1027 / 20.11.2017 г. на Кмета на СО, изменена със Заповед № СОА17-РД09-1414 / 11.10.2019 г. на Кмета на СО.

Решението е писмено, в съответствие с разпоредбите на чл.59, ал.2, във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ – спазени са изискванията за форма, включваща мотиви и диспозитив.

Съдът обаче намира, че при постановяването му са допуснати процесуални нарушения и неправилно е приложен материалния закон.

По отношение на т.1 и частта от т.3 от същото съдът приема следното:

Както бе посочено по-горе исканата информация е за предоставяне на достъп до ежемесечните списъци по чл.117 от ПОДСОС, предоставени от Кмета на СО на Председателя на СОС през периода 01.01.2016 г. до настоящия момент /т.е. дата на подаване на заявлението 09.10.2019 г./; съответно заявителят иска ако списъци не са предоставяни – това обстоятелство да се посочи изрично.

Исканата информация не е предоставена без да се посочи каквото и да е основание за отказ.

Съгласно чл.117 от ПОДСОС ежемесечно кметът на СО изпраща председателя на СОС списък на издадените от него актове.

Следователно, налице е задължение на кмета на СО, въведено с поздаконовия нормативен акт да изготвя и изпраща такива списъци.

Съгласно чл. 2, ал.1 от ЗДОИ „обществена информация“ по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл3, ал.1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите".

Очевидно, става въпрос за информация, създавана и съхраняване от орган, по смисъла на чл.3 от закона, която е свързана с обществения живот в РБ и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността му.

Насочването към публични регистри, в които се публикуват списъци на издадените актове или самите актове, не означава че е предоставен достъп до исканата информация, защото същата касае именно предоставяните от кмета на СО списъци, които същият е длъжен съгласно сочената разпоредба на чл.117 от ПОДСОС да изготвя и предоставя на СО. От така посоченият отговор нито не предоставя достъп до тези списъци, за да се види какво е тяхното съдържание, нито става ясно дали изобщо кметът изпълнява това си задължение, каквото искане, ако липсват списъци, изрично е направено в т.3 от заявлението.

Основанията за отказ за предоставяне на информация са изрично посочени в ч.37 от ЗДОИ, но в процесния случай няма мотивирано нито едно от тях.

Като не е предоставил исканата информация по т.1 и тази по т.3, във връзка с т.1 от

заявлението, без да изложи каквито и да е мотиви за отказа си, административният орган е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

По отношение на т.2 и частта от т.3 от същото съдът приема следното:

Както бе посочено по-горе исканата информация е за предоставяне на достъп до тримесечните отчети по чл.118 от Правилника за организацията и дейността на Столичен общински съвет /ПОДСОС/, предоставени от Кмета на СО на Председателя на СОС през периода 01.01.2016 г. до настоящия момент /т.е. дата на подаване на заявлението 09.10.2019 г./, съответно заявителят иска, ако няма такива отчети – това обстоятелство да бъде посочено изрично.

Съгласно чл.118 от ПОДСОС кметът на СО организира изпълнението на решенията на СОС чрез кметовете на райони и кметства, кметски наместници и администрацията на СО и се отчита за това пред СОС на всеки три месеца.

Следователно, отново е налице е задължение на кмета на СО, въведено с поздаконовия нормативен акт да изготвя и изпраща на СОС на всяко тримесечие съответните отчети.

Тук, отново, при приложението на чл.2, ал.1 и чл.3, ал.1 от ЗДОИ, следва да се приеме, че става въпрос за информация, създавана и съхраняване от орган, по смисъла на чл.3 от закона, която е свързана с обществения живот в РБ и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти.

На първо място, макар да се сочи, че се предоставя частичен достъп, такъв изобщо няма предоставен. Видно от преписката предоставен е достъп до 6 броя доклади „относно изпълнението на решенията на СОС“ от кмета на СО в периода 01.01.2016 г. – 30.09.2017 г., като самите отчети трябва да са приложения към всеки един от докладите, но същите не са предоставени.

Т.е. липсва предоставяне на каквото и да е достъп до исканата информация, а именно самите тримесечни отчети за периода от 01.01.2016 г. до подаване на заявлението.

Следователно, за отчетите в периода 01.01.2016 г. – 30.09.2017 г. е налице незаконосъобразно решение, с което липсва произнасяне за предоставяне на достъп, без каквито и да е мотиви за това, който подлежи на отмяна, тъй като предоставените доклади относно отчетите, без предоставянето на самите отчети, които следва да се приложения към тях, не изпълнява искането по заявлението.

На второ място, съдът счита, че и отказът за предоставяне на отчетите след 30.09.2017 г., мотивиран с това, че двегодишният срок по чл.13, ал.3 от ЗДОИ от създаването им по тях не е изтекъл, също е незаконосъобразен.

Както бе посочено по-горе, основанията за отказ за изрично изброени в чл.37 от ЗДОИ. Съгласно тази разпоредба:

„чл.37(1) Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

(2) В случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.“

Макар да не сочи конкретното основание за отказ, позовавайки се на чл.13, ал.2 от

ЗДОИ, очевидно административният орган визира разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1, във връзка с чл.13, ал.2 от закона

Разпоредбата на чл.13 от ЗДОИ предвижда следното:

Чл.13 (1) Достъпът до служебна обществена информация е свободен.

(2) Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:
1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

(3) Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.

(4) Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.“

Със сигурност не е възможно, предвид характера на самите искани документи, а именно – „отчет за изпълнение на решение“, цялата налична в тримесечните отчети на кмета на СО за изпълнението на решенията на СОС да представлява служебна информация, свързана с оперативната подготовка на актовете на органите, още по-малко пък е възможно тя да съдържаща мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори.

В случай, че е налице такава информация, то административният орган е следвало да я отграничи от целия отчет, и евентуално ограничи достъпът само до нея на основание чл.37, ал.1, т.1, във връзка с чл.13, ал.2 от ЗДОИ, като съответно мотивира отказа си, но не и да отказва достъп до всички отчети и то в тяхната цялост, без мотиви за това коя точно информация е такава и то по тази разпоредба на закона / по чл.13, ал.2, т.1 или по т.2/.

Съответно за всяка една конкретна информация, намираща се във всеки един от отчетите, достъпът до която се ограничава, следва да бъдат изведени конкретни мотиви за отказ, базирани на горните разпоредби, както и мотиви за това защо не следва да се приложи разпоредбата на чл.13, ал.4 от ЗДОИ във връзка с „надделяващ обществен интерес“.

Съгласно чл.37, ал.2 от ЗДОИ и при наличието на основания за отказ по чл.37, ал.1 от ЗДОИ, органът е длъжен да предостави частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Като не е отграничил онази част от информацията, която представлява такава, до която достъпът може да бъде ограничен по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗДОИ, съответно не е мотивирал отказа за предоставянето на всяка една такава информация, съдържаща се в отчетите с конкретни факти и разпоредби, съответно като не е предоставил достъп до останалата информация, налична в исканите отчети, административният орган е постановил немотивирано и незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено и в тази му част.

С оглед изложеното, процесното решение следва да се отмени като ненадлежно мотивирано и издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на административно-производствените правила изцяло. Доколкото делото не може да се реши по същество, следва да се върне като преписка на органа, за постановяване на ново решение, при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

При този изход на спора, жалбоподателят има право да му бъдат присъдени разноски

по делото, каквито обаче същият не е поискал своевременно.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3, чл.173, ал.2 от АПК,
Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Л. Д. с адрес в [населено място] № СОА19-РИО-293 / 01.11.2019 г. на Заместник – кмет на Столична [община] и Главния секретар на Столична [община].

ВРЪЩА преписка на административния орган за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. № СОА19-ЕВ00-313 / 09.10.2019 г., при съобразяване с мотивите на настоящото решение и в сроковете по Закона за достъп до обществена информация.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: